

קנאַספּן / לייב ניידוס

נאַנזים / לייב ניידוס

עברית: ישראלה בקר

קנאַספּן שלאָפֿן... שטילער, שטילער...
קנאַספּן צערטלעכע ווי דו...
ס'וויינט אַ ווינטל ווו... וואָס וויל ער?
ווינטל שווייג! נישט שטער די רו!...

נאַנזים נָמִים... בִּשְׁקֵט...
עֲדִינִים מִמֶּשׁ כְּמוֹתֶךָ...
מָה לָּךְ רוּחַ שָׁם שׁוֹרְקֶת?
אַל תִּפְרִיעִי לְמַנוּחָה!

קנאַספּן שלאָפֿן... גרינגער, גרינגער
די באַגרינטע ערד באַטרעט...
שטרעק, מיין קינד, די דינע פֿינגער
און פֿאַרגליווער אין געבעט...

נאַנזים נָמִים... קל־צַעַד
פֿסע על אָרץ מוֹרִיקָה...
בְּתַפְלָה, בְּנִי, שְׁלַח מְגִבָּהַת
אֶת יָדְךָ הַדְּקִיקָה...

קנאַספּן שלאָפֿן... ווייכער, ווייכער
רינט אויף זיי דער בלויער שיין,
רינט אַ דורכזיכטיקער, בלייכער,
ווי אַ טרויעריקער וויין...

נאַנזים נָמִים... בְּרַגַע
נָגָה עֲלֵיהֶם זוֹלָף.
זֶךְ כִּיִּין זֶה הַנִּגָּה,
יֵין עֲגֻמוּמִי, מֶרֶל־ב...

קנאַספּן שלאָפֿן... שטילער, שטילער...
הערסט, ווי ס'צייטיקט דער באַגער?
ס'דאַכט, עס זיפֿצט דער טוי דער קילער...
גיי נישט... גיי נישט... שטיי און הער!...

נאַנזים נָמִים... בִּשְׁקֵט...
הַתְּשֻׁמָּה, תְּשׁוּקָה בִּשְׁלָה?
כָּל טַפַּת טַל נֶאֱנָקֶת...
אַל תִּלָּךְ... שְׁמַע אֶת קוֹלָה!...

יעקאטערינאַסלאַוו, 1915
(פֿון ליריק)

תל־אביב, יוני 2025